

הזדהר קדיאת שמע

סוד קדיאת
שמע

יצא לאור ע"י מפעל הזוהר העולמי,
עיה"ק בית שמש תובב"א
חודש טבת שנת תשע"ג לפ"ק

רבי שלום יהודה גראס שליט"א
 האדמו"ר מהאלמין
 חיבר למעלה מאלף ספרים
 על כל מקצועות התורה

סניף בת ים
 רחוב בר יהודה 50
 בת ים יצ"ו ארץ ישראל
 טל: 0527651911

תָּכֵן הָעֵינַיִם

- א..... ענין מספר התבות שבד' פְּרָשִׁיּוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע
- ב..... על יְדֵי קְרִיאַת שְׁמַע כְּדַבְעֵי נִפְתָּחִים לוֹ שַׁעֲרֵי הַיְכָלִי וּמְדוּרֵי גֶן עֵדֶן
- ג..... סוד קְרִיאַת שְׁמַע
- ג..... ענין הטעם וְהַכֹּנֶה בְּלִהְאֹרֶיךָ בְּאֶחָד וְהַשְׁעוֹר שֶׁיֵּאָרִיךְ בָּהּ
- ד..... חוּד קְרִיאַת שְׁמַע
- ו..... יַעֲקֹב תִּקְוֶן אֲמִירַת בְּרוּיךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
- ו..... כֹּה תִּבְרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
- ז..... בְּכֹל יוֹם יִיחַד אֶת הַשֵּׁי"ת וּבְכֹל מְקוֹם
- י א..... שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוּד הוּא נֶאֱמָר
- ב..... בּוֹ מְבֹאָר דְּהַקּוֹרָא קְרִיאַת שְׁמַע צְרִיךְ לְכוּן לְהַמְלִיךְ אֶת הַקֶּב"ה עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם, וּשְׁכָרוֹ שְׁמוֹלֵךְ אֶפִּילוֹ עַל הָעֲלִיוֹנִים, וְהַשְׁכִּינָה שׁוּרָה עָלָיו וּמְבֹרְכַת אוֹתוֹ בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת
- י ג..... עֲבַדֵי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר
- י ד..... סוּד הָאֱמוּנָה
- ט..... לְקְרִיאַת שְׁמַע לִיָּלָה
- ט ז..... סוּד הַיְחוּד
- ט ט..... כְּשֶׁמֶתְחַבְּרִים כְּאֶחָד שְׁנֵי חֲצָאֵי גוּף, נַעֲשִׂים גוּף אֶחָד
- י ז..... וְדוּי מְסִירַת נַפְשׁ בְּקְרִיאַת שְׁמַע לִפְנֵי יְצִיאַת נַפְשׁ

ספר

סוד קריאת שמע

לקוט עצום מכל ספרי הזוהר הקדוש על סדר אמירת קריאת שמע ובו דברי
מוסר והתעוררות וחזק להלכה ולמעשה

ענין מספר התבות שבד' פרשיות של קריאת שמע

פֶּתַח הַתִּינוּק וְאָמַר, (מיכה ו) עֲמִי מָה
עֲשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךָ עֲנֵה
בִּי. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּחִבּוּבוֹת שֵׁשׁ
לוֹ עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לָהֶם: עֲמִי, מָה
עֲשִׂיתִי לָךְ? לָמָּה עֲשִׂיתִי לָךְ? אֵלֶּא
שְׁתַּלְכּוּ לְבַתִּי כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְּרָשׁוֹת,
וְתַעֲדוּ בִּי שְׁאֲנִי אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב (דברים

ו) ה' אֶחָד. זֶהוּ שְׁכָתוּב עֲנֵה בִּי.

תַּעֲדוּ בִּי שְׁאֲנִי אֶחָד, וּמִתְעַלֶּה עַל הַשֵּׁם
שֶׁל אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת,
שֶׁהֵם בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְאֶהְבֶּתָּ
עַד וְהָיָה, וְתַעֲשׂוּ לִיחָד שְׁמִי עֲלֵיכֶם.
וְהוּא הַשֵּׁם בְּדַגְמַת הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבָּעִים
וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת.

וּבְשֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת יֵשׁ
בְּפִרְשַׁת קְרִיאַת שְׁמַע מִן וְהָיָה
עַד וּשְׁמַתֶּם. וּבְשֵׁם שֶׁל חֲמִשִּׁים תְּבוּת
מִן וּשְׁמַתֶּם עַד סוֹף הַפִּרְשָׁה, כְּחֹשֶׁבֶן
שְׁעָרֵי בֵּינָה. וּבְשֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם
מִן וַיֹּאמֶר עַד סוֹף הַפִּרְשָׁה.

וְאוֹתָן אַרְבַּע פִּרְשִׁיּוֹת, עִם שְׁתַּיִם
עֲשָׂרָה תְבוּת שֵׁשׁ בְּקְרִיאַת
שְׁמַע (שְׁנֵי יְחֻדִים) עֲלִיוֹנִים, יַעֲשׂוּ כָּלֶם

פֶּתַח יְנוּקָא וְאָמַר, (מיכה ו ג) עֲמִי מָה
עֲשִׂיתִי לָךְ וּמָה הִלְאֲתִיךָ עֲנֵה בִּי.
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּחִבּוּבוֹתָא דְאִית לִיה
עִם יִשְׂרָאֵל, קָרָא לְהוֹן עֲמִי. מָה עֲשִׂיתִי
לָךְ, לָמָּה עֲשִׂיתִי לָךְ. אֵלֶּא דְתוֹלִין לְבַתִּי
כְּנִסְיוֹת וּלְבַתִּי מִדְּרָשׁוֹת, וְתַסְהִירוּ בִּי
דְאֲנָא אֶחָד, הֲדָא הוּא דְבַתִּיב (דברים ו ד) ה'
אֶחָד, הֲדָא הוּא דְבַתִּיב (מיכה שם) עֲנֵה בִּי.
תַּסְהִירוּ דְאֲנָא חַד, וּמִתְעַלֶּה עַל שְׁמָא
דְמ"ב תִּיבּוֹן, דְאִינוּן בְּפִרְשַׁת
קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְאֶהְבֶּתָּ עַד וְהָיָה.
וְתַעֲבִירוּ לִיחָדְנִי עֲלֵיכֶם. וְאִיהוּ שְׁמָא
בְּדוּגְמָא שְׁמָא דְמ"ב שְׁמָהּ.

וּבְשְׁמָא דְע"ב תִּיבּוֹן, דְאִית בְּפִרְשַׁת
קְרִיאַת שְׁמַע, מִן וְהָיָה עַד
וּשְׁמַתֶּם. וּבְשְׁמָא דְחֲמִשִּׁין תִּיבּוֹן, מִן
וּשְׁמַתֶּם עַד סוֹף פִּרְשָׁתָא, כְּחֹשֶׁבֶן
שְׁעָרֵי בֵּינָה. וּבְשְׁמָא דְע"ב, מִן וַיֹּאמֶר
עַד סוֹף הַפִּרְשָׁה.

וְאִינוּן אַרְבַּע פִּרְשִׁיּוֹן, עִם י"ב תִּיבּוֹן
דְאִית בְּקְרִיאַת שְׁמַע, תְּרִין
יְחֻדִין עֲלִיאִין, וְתַעֲבִירוּ בְּלָהוּ מְאֵתָן

זוהר חדש פי
אחרי מות
(ד' טז)

מאתים וארבעים ושמונה, כח־שָׁבוֹן
מאתים ארבעים ושמונה איברים. וְכֵן
איש שיקרא קריאת שמע פְּרָאוֹי, כֵּן
תִּבְהַּ וְתִבְהַּ מִשְׁפִּיעָה בְּכֹל אִיבָר וְאִיבָר
שְׁלוֹ. וְאִם הָאִישׁ לֹא יִקְרָא קְרִיאַת שְׁמַע
בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה, כֵּן אִיבָר וְאִיבָר שְׁלוֹ
יִתְמָלֵא מִרוּחַ רָעָה, וּמִכָּל דְּבָרִים
וּמַחְלוֹת רָעוֹת שֶׁל הָעוֹלָם.

וְאִרְבָּעִין וְתִמְנָא, כְּחוֹשְׁבֵן רמ"ח אַבְרָיִם.
וְכֹל אִינֶשׁ דְּיִקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע כְּדָקָא
יְאוּת, כֵּן תִּיבְהַּ וְתִיבְהַּ מִשְׁפִּיעָה בְּכֹל אִבְרָ
וְאִבְרָ דִּילֵיהּ. וְאִי אִינֶשׁ לֹא יִקְרִי קְרִיאַת
שְׁמַע בַּיּוֹמָא וּבַלַּיְלָא, כֵּן אִבְרָ וְאִבְרָ
דִּילֵיהּ יִתְמָלֵי מִן רוּחַ רָעָה, וּמִכָּל מַלְוִין
וּמִרְעִין בִּישׁוּן דְּעָלְמָא.

על ידי קריאת שמע כדבְּעִי נִפְתָּחִים לוֹ שְׁעָרֵי הַיְכָלִי וּמְדוּרֵי גֹן עֵדֶן

... וְהָרָאוּ לוֹ כֹּל גֵּן הָעֵדֶן, וְהָרָאוּ לוֹ
הַיְכָלוֹת וּבֵתִים, מְדוּרִים עֲלִיוֹנִים,
וְכַמָּה הַיְכָלוֹת נִכְסָפִים, וְכַמָּה בֵּתִים,
וְכַמָּה מְדוּרִים, וְכַמָּה דְרָגוֹת, וְכֹל חֶלֶק
וְחֶלֶק שֵׁישׁ לוֹ לְצַדִּיק בְּפָנָי עֲצֻמוֹ.

אָמַר, מָה הַיְכָלוֹת הֵלְלוּ? אָמְרוּ לוֹ שְׁנֵי
הַמְּלָאכִים: אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם
הַיְכָלוֹת הֵם מְרַקְמִים מִכַּמָּה גִּוְנִים נְאִים,
וְכֹל אָדָם שֶׁקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁם שֶׁל
אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת פְּרָאוֹי, יִירֶשׁ אוֹתָם.

הַעֲלֵנוּ אוֹתוֹ לְשִׁבְעִים מְדָרְגוֹת, וּבְהֵן
שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם חִלּוֹנוֹת,
וּמְרַקְמִים בְּכַמָּה גִּוְנִים. אָמַר, לְמִי אֵלּוּ?
אָמְרוּ לוֹ, כֹּל אִישׁ שֶׁקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע
שֶׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוֹת כְּמוֹ
שְׁצַרִּיף, יִירֶשׁ אֶת זֶה.

הַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ הֵלְאָה, וְהָרָאוּ לוֹ
חֲמִשִּׁים מְדוּרִים אֲחָרִים,
מְרַקְמִים בְּכַמָּה גִּוְנִים. אָמַר, לְמִי אֵלּוּ?
אָמְרוּ לוֹ, לְכֹל אָדָם שֶׁקּוֹרֵא קְרִיאַת
שְׁמַע שֶׁם שֶׁל חֲמִשִּׁים תְּבוֹת כְּמוֹ
שְׁצַרִּיף, יִירֶשׁ אֶת זֶה.

... וְאִחְזִיאוּ לֵיהּ כֹּל גִּנְתָּא דְּעֵדֶן. וְאִחְזִיאוּ
לֵיהּ הַיְכָלִין וּבֵיתֵין, מְדוּרִין עֲלִיָּאִין
וְכַמָּה הַיְכָלִין דְּכַסִּיפִין, וְכַמָּה בֵּיתֵין,
וְכַמָּה מְדוּרִין, וְכַמָּה דְרָגִין, וְכֹל חֶלֶק
וְחֶלֶק שֵׁישׁ לוֹ לְצַדִּיק בְּפָנָי עֲצֻמוֹ.

אָמַר מָה אֵינֶנּוּ הַיְכָלִין, אָמְרוּ לֵיהּ תְרִין
מְלָאכִין, אַרְבָּעִין וְתְרִין הַיְכָלִין
אֵינֶנּוּ מְרַקְמֵן מִכַּמָּה גִּוְנִין נְאִים, וְכֹל
אִינֶשׁ דְּיִקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְּמ"ב
שְׁמֵהֶן כְּדָקָא יְאוּת, יִירֶת לוֹ.

עָאֵל לֵיהּ לְשִׁבְעִין דְרָגִין, וּבְהוֹן ע"ב
חִלּוֹנוֹת, וּמְרַקְמֵן בְּכַמָּה גִּוְנִין.
אָמַר לְמָאן אֵינֶנּוּ. אָמְרוּ לֵיהּ, כֹּל אִינֶשׁ
דְּיִקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְּע"ב תִּיבִין
כְּדָקָא יְאוּת, יִירֶת דָּא.

עָאֵל לֵיהּ לְהֵלֵן, וְאִחְזִי לֵיהּ חֲמִשִּׁין
מְדוּרִין אֲחָרִין, מְרַקְמֵן בְּכַמָּה
גִּוְנִין. אָמַר לְמָאן אֵינֶנּוּ. אָמְרוּ לֵיהּ, לְכֹל
כֵּן נֶשׁ דְּיִקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְּחֲמִשִּׁין
תִּיבִין כְּדָקָא יְאוּת, יִירֶת דָּא.

זוהר חדש פי'
אחרי מות
ר' נט.

הַכְּנִיסוּ אוֹתוֹ הַלְּאָה, הַרְאֵה לוֹ שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם מְדוּרִים אַחֲרֵים מְרַקְמִים בְּכֹמָה גּוֹנִים. אָמַר: לְמִי הֵם? אָמַר לוֹ: לְכֹל אָדָם שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע שֵׁם שֶׁל שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם תְּבוּת שֵׁשׁ בְּפִרְשָׁה הַרְבִּיעִית.

עָלָה לִיה לְחַלּוֹ, אַחֲזוּ לִיה שְׁבַעִין וּתְרִין מְדוּרִין אַחֲרֵינִין מְרַקְמִין בְּכֹמָה גּוֹנִין. אָמַר לְמָאן אֵינּוֹן, אָמַר לִיה, לְכֹל בְּרַ נִשְׁ דְּקָרִי קְרִיאַת שְׁמַע שְׁמָא דְע"ב תִּיבִין דְּאִית בְּפִרְשָׁתָא רְבִיעָא.

סוד קריאת שמע

שְׁפָרָה לְמַדְנּוּ בְּסוּד שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שְׁצַרְיָה אָדָם לִיחַד לְאֲדוּנוֹ וּלְקָשֶׁר דְּמַהֲיִמְנוּתָא, בְּרַעוּתָא דְלְבָא.

דְּהָבִי אֹלִיפְנָא בְּרֹא דְקָרִית שְׁמַע, דְּבַעִי בְּרַ נִשְׁ לִיחַדָּא לְמַאֲרִיָּה, וּלְקָשְׁרָא קְשָׁרִין דְּמַהֲיִמְנוּתָא, בְּרַעוּתָא דְלְבָא.

הקדמת ספר הווהר (דף יא ע"א)

ענין הטעם והפונה בלהאריף באחד והשעור שיאריף בה

וּבְשִׁמּוֹנִיעַ לְ"אַחַד", צָרִיף לוֹ לְכַוֵּן בְּא' נִסְתַּרְת עֲתִיקָה [עמקה] שֶׁל הַכַּל, וְח' - שְׁמוּנָה דְּרֵגוֹת עֲלִיוּנוֹת מִחֻכְמָה עֲלִיוּנָה עַד צְדִיק. וְד' גְּדוּלָּה - הַתְּדַבְּקוֹת שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא חֲלָקוֹ שֶׁל דָּוִד שְׁנִקְרָא (תהלים פו) עֲנִי וְאֶבְיּוֹן...

וְכַד מְטִי לְאַחַד אֲבַעִי לִיה לְכוּנָא בְּא' סְתִימָא עֲתִיקָא (ס"א עמיקא) דְּכִלְא וְח' תְּמַנְיָא דְרֵגִין עֲלֵאִין מִחֻכְמָה עֲלֵאָה עַד צְדִיק. וְד' רַבְתָּא אַתְּדַבְּקוּתָא דְכְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי חוּלְקִיה דְּדָוִד דְּאֶקְרִי עֲנִי וְאֶבְיּוֹן.

... וְלַכֵּן צָוָה מֹשֶׁה בְּתוֹרָה וְאָמַר (דברים יד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. לְקָשֶׁר אֶת כָּל קְשָׁרֵי הָאִמוּנָה.

... וּבְגִין כֵּךְ פִּקֵּד מֹשֶׁה בְּאִוְרֵייתָא וְאָמַר (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד. לְקָשְׁרָא כּוּלְהוּ קְשָׁרִין דְּמַהֲיִמְנוּתָא.

בְּא' רָאָה, כָּל הַמַּאֲרִיף בְּאַחַד, מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוּתָיו. מַה הַטַּעַם בְּגַלְל שֶׁהוּא מְקוּם שְׁכָל יָמֵי וּשְׁנוֹת הָעוֹלָם בּוֹ תְּלוּיִים בְּסוּד אוֹתָם הַדְּרָגוֹת שְׁרָמוּזוֹת בְּאַחַד, וְהֵם עֲשָׂרָה, וְכֹלָם אֶחָד. וְהַתְּעוּרָרוּ בּוֹ הַחֲבָרִים וְאָמְרוּ, בְּדַל"ת וַיִּפֶּה, בְּגַלְל שְׁמֵקוּם זֶה שֶׁל דַּל"ת הוּא, וְאֵין לָהּ אוֹר מִשְׁלָה, וְצָרִיף אָדָם לְהַאֲרִיף בָּהּ וּלְמַשֵּׁךְ לָהּ בְּרֻכּוֹת מֵאוֹתָם

תָּא חֲזוּ, כָּל הַמַּאֲרִיף בְּאַחַד מַאֲרִיכִין לוֹ יָמָיו וּשְׁנוּתָיו. מַאי טַעְמָא בְּגִין דְּאִיהוּ אַתְר דְּכָל יוֹמִין וּשְׁנִין דְּעֵלְמָא בִּיה תְּלִיין בְּרֹא דְאֵינּוֹן דְּרֵגִין דְּרַמְזוּין בְּאַחַד וְאֵינּוֹן עֲשָׂרָה וְכֹלְהוּ חַד, וְאַתְּעָרוּ בִּיה חֲבָרֵיָא וְאָמְרוּ בְּדַל"ת וַיִּשְׁפִּיר. בְּגִין דְּהָא אַתְרָא דְּדַל"ת הִיא וְלִית לָהּ נְחוּרָא מְדִילִיה. וּבַעִי בְּרַ נִשְׁ לְאֲרַבָּא בָּהּ וּלְאַמְשָׁבָא לָהּ בְּרַכָּאָן מֵאֵינּוֹן שֵׁית סְטָרִין

שְׁשֶׁה צְדָדִים, שְׁשֶׁה בָּנִים עֲלִיוֹנִים עַל יְדֵי הַצְדִּיק, וְאוֹתָם שְׁשֶׁה צְדָדִים רְמוּזִים בַּח', בְּסוּד שֶׁל שְׁמוֹנָה.

שִׁשֶׁת אֱלֹהִים, וּשְׁנַיִם לְמַעַלָּה - חֲכָמָה וּבִינָה, אָב וְאֵם - לְהוֹסִיף וּלְהַכְלִיל לְמַעַלָּה וּלְתַתּוֹ לָהֶם בְּרוּכֹת מְאֹד וְאֵם הָעֲלִיוֹנִים, שְׁהָרִי אֵין שׁוּרָה הַטּוֹב שֶׁל הָעֲתִיק אֲלֵא בְּמִקּוֹם שָׁלֵם, בְּמִקּוֹם שֶׁנִּמְצָאִים זְכָר וּנְקֵבָה. זֶהוּ שְׁכַתּוֹב (שִׁיר ג') צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךְ שְׁלֹמֹה וְגוֹמֵר. בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וְגוֹמֵר. בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ דְּוָקָא. וְעַל זֶה אָמְרוּ, וּבְלִבְד שְׁלֵא יַחְטֹף בְּחִי"ת, אֲלֵא צְרִיף לְמִשְׁךְ בְּרוּכֹת מְמִקּוֹם עֲלִיוֹן שֶׁל הַכֹּל, וּלְהַרְיֵק בְּאוֹתָם שְׁשֶׁה בָּנִים. אַחַר כֵּן לַבַּת הַזֹּאת שְׁאִין לָהּ יִרְשָׁה בְּבֵית אָבִיהָ וְאִמָּהּ, אֲלֵא רַק הַבֵּן הַזֶּה. וּמִכָּאֵן לְמַדְנֹה שֶׁבֵּן יוֹרֵשׁ אָב וְאֵם, וּבֵת לֹא, אֲלֵא שִׁישׁ לָהּ מְזוֹנוֹת מִן הַבֵּן, אֲלֵא צְרִיף לְהַאֲרִיף בְּדַל"ת הַזֹּאת.

וְשֵׁם אוֹמְרִים כִּמְהָ צְרִיף אָדָם לְהַאֲרִיף בָּהּ, כְּשַׁעוֹר שִׁימְלִיף אוֹתָהּ לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבַּע זְוִיּוֹת הָעוֹלָם, סוּד שֶׁל שְׁשֶׁה צְדָדִים עֲלִיוֹנִים שְׁכָלָם יִתְחַבְּרוּ עִמָּהּ וְלֹא יִפְרְדוּ לְעוֹלָמִים, וּכְשֶׁאָדָם מֵאֲרִיף בְּזֶה, כָּל אוֹתָם יָמִים וְשָׁנִים עֲלִיוֹנִים מוֹשְׁכִים בְּרַכָּה עַל רֵאשׁוֹ, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קוֹרֵא לוֹ (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

יחוד קריאת שמע

עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמְרַת רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, עוֹד פּוֹתַחַת וְאוֹמְרַת רְבוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם

שִׁית בָּנִין עֲלָאִין עַל יְדֵי דְצְדִיק וְאִינוּן שִׁית סְטָרִין רְמוּזִין בַּח' פְּרָא דְתַמְנִיָּא.

שִׁית אֱלִין וְתָרִין לְעִילָא חֲכָמָה וּבִינָה אָבָא וְאִמָּא לְאוֹסְפָא וּלְאַכְלָלָא לְהוּ לְעִילָא, וּלְמִיּהֵב לְהוּ בְּרַכְּאָן מֵאָבָא וְאִמָּא עֲלָאָה. דְּהָא לֹא שְׁרִיָּא טִיבּוּ דְעֲתִיקָא אֲלֵא בְּאַתֵּר דְשָׁלִים, בְּאַתֵּר דְאַשְׁתַּבַּח דְכַר וְנִקְבָּא. דְּהָא הוּא דְבַתִּיב (שִׁיר הַשִּׁירִים ג') צְאִינָה וּרְאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמִלְךְ שְׁלֹמֹה וְגו' בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וְגו'. בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ דְּיִקְא. וְעַל דְּהָא אָמְרוּ וּבְלִבְד שְׁלֵא יַחְטֹף בְּחִי"ת אֲלֵא בְּעֵי לְאַמְשָׁבָא בְּרַכְּאָן מֵאַתֵּר עֲלָאָה דְכוּלָּא, וּלְאַרְקָא בְּאִינוּן שִׁית בָּנִין. לְבַתֵּר לְהָאִי בַת דְלִית לָהּ אַחְסָנָא בְּבֵית אָבוּהָ וְאִמָּא אֲלֵא הָאִי בְּרָא. וּמִכָּאֵן אוֹלִיפְנָא דְבְּרָא יְרִית לְאַבָּא וּלְאִמָּא וּבְרַתָּא לֹא, אֲלֵא דְאִית לָהּ מְזוּנֵי מִן בְּרָא, אֲלֵא בְּעֵי לְאַרְכָּא בְּהָאִי דְל"ת.

וְתַמְנִין אָמְרִי כִּמְהָ בְּעֵי בַר נֶשׁ לְאַרְכָּא בָּהּ, כְּשִׁיעוֹרָא דְיִמְלִיף יְתָה לְעִילָא וּלְתַתָּא וּלְאַרְבַּע זְוִיּוֹן דְעִלְמָא, רְוָא דְשִׁית סְטָרִין עֲלָאִין דְכָלְהוּ יִתְחַבְּרוּן עִמָּהּ וְלֹא יִתְפָּרְשׁוּן לְעִלְמִין. וְכַד בַּר נֶשׁ מֵאֲרִיף בְּהָאִי כָּל אִינוּן יוֹמִין וְשָׁנִין עֲלָאִין מוֹסְרִין בְּרַכְּאָן עַל רֵי שִׁיָּה וְקוֹדֶשׁא בְּרִיף הוּא קְרִי לִיהָ (ישעיה מט ג') וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדִי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְּאֵר.

אולי ימצאון שם שלשים כלומר אולי יש ביניהם צדיקים שעסקו והשיגו אותם השלשים מעלות הרמוזות בנבואת יחזקאל בפסוק ויהי זהם כלולים בל"ב נתיבות חכמה שהם כ"ב אותיות וי' ספירות. וכן אולי יש ביניהם אנשים צדיקים יחידים סגולה המיוחדים שתי פעמים ביום בפסוק שמע ישראל, שבה כלולים עשר ספירות במלת אחד. האל"ף עם החי"ת הם תשעה, והמלה א' הרי עשרה, והד' אמר דוד המלך עליו השלום עליה (תהלים קיח) זה השער לה' צדיקים יבואו בו, ודל"ת מלשון שער, ושתי פעמים ביום הרי עשרים.

רבי יצחק הוה יתיב יומא חד קמי מערתא דאפיקותא, אעבר חד בר נש ותרין בגין עמיה. והוה אמר חד לחד, דא תוקפא דשמשא, מסטרא דדרום איהו. ועלמא לא אתקיים אלא על רוח, בגין דרוח איהו קיומא שלימו דכל סטרו, ואלמלא דאיהו קיומא בשלימו, לא יכיל עלמא לאתקיימא.

אמר ליה אחיה ועירא, אלמלא יעקב, לא אתקיים עלמא. תא חו, בשעתא דייחדו בגויה יחודא דלעילא, ואמרו (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, דא הוא שלימו עלאה, לאתיחדא ביחודא חד. ברין אתחבר יעקב אבהון ונטיל ביתיה, ויתיב ביה בחבורא חדא

רבי יצחק הוה יתיב יומא חד קמי מערתא דאפיקותא, אעבר חד בר נש ותרין בגין עמיה. והוה אמר חד לחד, דא תוקפא דשמשא, מסטרא דדרום איהו. ועלמא לא אתקיים אלא על רוח, בגין דרוח איהו קיומא שלימו דכל סטרו, ואלמלא דאיהו קיומא בשלימו, לא יכיל עלמא לאתקיימא.

אמר ליה אחיה ועירא, אלמלא יעקב, לא אתקיים עלמא. תא חו, בשעתא דייחדו בגויה יחודא דלעילא, ואמרו (דברים ו) שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, דא הוא שלימו עלאה, לאתיחדא ביחודא חד. ברין אתחבר יעקב אבהון ונטיל ביתיה, ויתיב ביה בחבורא חדא

זוהר בראשית פ' ויצא דף קמח ע"א

עם אִבְהוֹ, לְאַתְחַבְרָא דְכַר וְנוֹקְבָא בְּחָדָא. וְיֵשֵׁב בּוּ בְּחַבּוּר אַחַד עִם הָאֲבוֹת,
לְהִתְחַבֵּר זָכָר וְנוֹקְבָה יַחַד.

יעקב תקן אמירת ברוך שם כבוד מלכותו

בְּשַׁעֲדָה זֶה שְׁקָרָא לְהֵם יַעֲקֹב, הַסְּתַלְקָה
מִמֶּנּוּ שְׂכִינָה, וְהָרִי פְּרִשׁוּתָהּ.
וּבֵא וּרְאָה, בְּשַׁעֲדָה שְׂיַעֲקֹב הִיָּה קוּרָא
לְבָנָיו, הַזְדַּמְנֵנוּ לְשֵׁם אֲבֵרָהֶם וְיִצְחָק,
וְשְׂכִינָה עַל גְּבִייהֶם. וְהַשְׂכִּינָה הִיָּתָה
שְׂמַחָה בְּיַעֲקֹב לְהִתְחַבֵּר בְּאֲבוֹת,
לְהִתְקַשֵּׁר עִם נַפְשׁוֹתֵיהֶם כְּאַחַד, לְהִיֹּת
מְרַבְּבָה.

בְּשַׁעֲדָה שְׂפַתְחָ יַעֲקֹב וְאָמַר, הָאֲסַפּוּ
וְהַגִּידָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא
אֲתֶכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בְּאַחֲרִית - זֶה
הַשְׂכִּינָה, כְּבִיכּוֹל נִתֵּן בּוּ עֲצָבוֹת,
וְהַסְּתַלְקָה. וְאַחַר כֵּךְ הִתְזִירוּ אוֹתָהּ בְּנָיו
בְּיַחּוּד הַדְּבָרִים שְׁלֵהֶם, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ
(דְּבָרִים ו') שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּאוֹתָהּ שַׁעֲדָה
הַעֲמִידָה יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, וְהִתְיַשְּׁבָה
הַשְׂכִּינָה בְּמִקּוּמָהּ. וְיִקְרָא יַעֲקֹב, מַה
קְרִיאָה כָּאֵן? אֵלָּא קְרִיאָה, לְקַיָּם
מִקּוּמָם, לְקַיָּם אוֹתָם לְמַעַלָּה וּמַטָּה.

בְּהָאֵי שַׁעֲדָה דְיַעֲקֹב קָרָא לוֹ, אֲסַתְלַק
מִיָּנָה שְׂכִינָתָא, וְהָאֵי אוּקְמוּתָהּ.
וְתָא חוּי, בְּשַׁעֲדָה דְיַעֲקֹב הוּהוּ קְאָרִי
לְבָנָיו, אוּדְמְנֵנוּ אֲבֵרָהֶם וְיִצְחָק תַּמּוּ,
וְשְׂכִינָתָא עַל גְּבִייהוּ. וְשְׂכִינָתָא הוּהוּ חָדִי
בֵּיהּ בְּיַעֲקֹב, לְאַתְחַבְרָא בְּאִבְהוֹ, (דף רלד
ע"ב) לְאַתְקַשְׁרָא עִם נַפְשֵׁיהוּ בְּחָד,
לְמַחוּי רְתִיבָא.

בְּשַׁעֲדָה דְפַתַח יַעֲקֹב, וְאָמַר הָאֲסַפּוּ
וְאִנְיָדָה לְכֶם אֵת אֲשֶׁר יִקְרָא
אֲתֶכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים. בְּאַחֲרִית, דָּא
שְׂכִינָתָא, כְּבִיכּוֹל יְתֵב עֲצִיבֵי בֵּיהּ,
וְאֲסַתְלַק. וְלִבְתַּר אֲתַדְרוּ לָהּ בְּנָיו, בְּיַחּוּדֵי
דְּמִילֵיהוּ, וּפְתַחוּ וְאָמְרוּ, (דְּבָרִים ו') שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל וְגו'. בְּתַחֲוֵא שַׁעֲדָה קְאִים לָהּ
יַעֲקֹב, וְאָמַר בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד, וְאַתְיִישְׁבַת שְׂכִינָתָא
בְּדוּבְבַתָּהּ. וְיִקְרָא יַעֲקֹב, מַאי קְרִיאָה חָכָא.
אֵלָּא קְרִיאָה, לְקַיָּמָא דּוּבְבַתֵּיהוּ, לְקַיָּמָא
לוֹן לְעִילָא וְתַתָּא.

כה תברכו את בני ישראל

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, רָאָה בְּאוֹתָן חֲמִשִּׁים
אוֹתוֹת שְׂמִיחָדִים אוֹתוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים, שְׂישׁ
בְּהֶם כ"ה כ"ה וְלֹא רָאָה אוֹתָם
בוּ. וַיִּפֶן כַּה וְכַה וְגו'.

וַיִּפֶן כַּה וְכַה (שְׁמוֹת ב'). חָמָא בְּאֵלִין נ'
אֲתוּוֹן, דְּמִיחָדִין לִיָּהּ יִשְׂרָאֵל בְּכָל
יוֹמָא, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל פְּעָמִים, דְּאִית בְּהוֹן
כ"ה כ"ה תְּרִי זְמַנִּי, וְלֹא חָמָא בֵּיהּ.

זוהר בראשית
פ' ויחי
(דף רלד ע"ב)

זוהר פ'
שמות
(דף י"ב ע"ב)

זוהר שמות
פ' בא
דף מ"ג ע"א

בכל יום ייחד את השי"ת ובכל מקום

פְּרָשָׁה שְׁלִישִׁית - שְׁמַע. וְהוּ סוּד
הַיְמִין, שְׁנִקְרָא חֶסֶד עֲלֵיוֹן,
שֶׁהוּא מֵיחַד אֶת הַיְחוּד שֶׁל הַכֹּל
לְאַרְבְּעָה צְדָדִים, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְסַדֵּר בּוֹ אֶת סְדוּר כָּל הָעוֹלָם, וְזֶהוּ
שְׁמַתְפַּשֵּׁט לְכָל הַצְדָדִים, אֶפְלוּ בַתּוֹךְ
הַתְּהוֹמוֹת הַתְּחַתּוֹנִים. בְּזֶה הַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם, כְּשֶׁהִתְעַשֵּׂף
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעִטּוּף שֶׁל זֶהר, וְזֶה
שְׁמֵיחַד אֶת הַיְחוּד, וּמְשוּם כֵּן שְׁמַע
סְמוּךְ לְוְהִי"ה.

פְּרָשָׁה תְּלִיתָא, שְׁמַע, דָּא אִיהוּ רִוָּא
דַּיְמִינָא, דְּאִקְרִי חֶסֶד עֲלָאָה.
דְּאִיהוּ קָא מֵיחַד יְחוּדָא דְּבִלְא לְר'
סְמִרִין, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַדֵּר בֵּיהּ,
סְדוּרָא דְּכָל עֲלָמָא, וְדָא אִיהוּ דְּקָא
מִתְפַּשֵּׁט בְּכָל סְמִרִין, אֶפְלוּ גוֹ תְּהוּמֵי
תְּתָאִי. בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרָא
עֲלָמָא, בְּדִ אֶתְעַשֵּׂף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
בְּעִטּוּפָא דְּוְהִרָא, וְדָא דְּקָא מֵיחַד יְחוּדָא,
וּבְגִין כֵּן, שְׁמַע סְמוּךְ לְוְהִי"ה.

הַיְחוּד שֶׁל כָּל יוֹם הוּא יְחוּד לְדַעַת
וְלְשִׁים אֶת הַרְצוֹן. הַיְחוּד הַזֶּה
הָרִי אִמְרָנוּ בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת, יְחוּד שֶׁל
כָּל יוֹם הוּא הַיְחוּד שֶׁבְּפִסּוּק שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה'. הָרִי כָּלֵם אָחַד,
וְלִכֵּן נִקְרָא אָחַד. הָרִי הֵם שְׁלֹשָׁה
שִׁמוֹת, אֵיךְ הֵם אָחַד? וְאֵיךְ עַל גַּב
שְׁקוּרָאִים אָחַד, אֵיךְ הֵם אָחַד?

יְחוּדָא דְּכָל יוֹמָא, אִיהוּ, יְחוּדָא לְמַגְדַּע
וְלְשׁוּאָה רְעוּתָא. יְחוּדָא דָּא הָא
אִמְרִין בְּכַמָּה דְּוִכּוּתֵי, יְחוּדָא דְּכָל יוֹמָא,
אִיהוּ יְחוּדָא דְּקָרָא, (דְּבִרִים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
י' אֱלֹהֵינוּ י' הָא בְּלָחוּ חַד, וְעַל דָּא
אִקְרִי אָחַד. הָא תְּלַת שְׁמֵתָן אֵינִין, חִיד
אֵינִין חַד, וְאֵיךְ עַל גַּב דְּקָרִינָן אָחַד, חִיד
אֵינִין חַד.

אֱלֹהִים בְּחִזְיוֹן רוּחַ הַקְדוּשׁ נוֹדַע, וְהֵם
בְּמִרְאָה שֶׁל עֵין סְתוּמָה, לְדַעַת
שְׁלֹשָׁה אֱלֹהִים אָחַד. וְזֶהוּ סוּד שֶׁל קוּל
שְׁנִשְׁמַע, קוּל הוּא אָחַד, וְהוּא שְׁלֹשָׁה
גּוֹנִים, אֵשׁ רוּחַ וּמֵיִם, וְכָלֵם אָחַד בְּסוּד
שֶׁל הַקּוּל. [וְאֵינָם אֱלֹהִים אָחַד] אֵיךְ כָּאֵן -
ה' אֱלֹהֵינוּ ה' הֵם אָחַד. שְׁלֹשָׁה גּוֹנִים,
וְהֵם אָחַד.

אֱלֹהִים, בְּחִזְיוֹנָא דְּרוּחַ קְדָשָׁא אֶתִּיבְדַע,
וְאֵינִין בְּחִזְיוֹ דְּעֵינָא סְתִימָא,
לְמַגְדַּע דְּתִלְתָּא אֱלִין אָחַד. וְדָא אִיהוּ רִוָּא
דְּקוּל דְּאֶשְׁתַּמַּע, קוּל אִיהוּ חַד, וְאִיהוּ
תְּלַתָּא גּוֹנִין, אֶשָׁא וְרוּחָא וּמֵיָא, וְכָלֵחוּ
חַד, בְּרִוָּא דְּקוּל. (וְלֹא אֵינִין אֱלֹהִים חַד) אוּף
הַכָּא: י' אֱלֹהֵינוּ י' אֵינִין חַד. תְּלַתָּא
גּוֹנִין, וְאֵינִין חַד.

וְזֶהוּ הַקּוּל שֶׁעֲשָׂה הָאָדָם בְּיְחוּד,
וְלְשִׁים אֶת רְצוֹנוֹ בְּיְחוּד שֶׁל
הַכֹּל, מֵאֵין סוּף עַד סוּף הַכֹּל, בְּקוּל

וְדָא אִיהוּ קוּל דְּעֵבִיד בְּרִ נֶשׁ בְּיְחוּדָא,
וְלְשׁוּאָה רְעוּתֵיהּ בְּיְחוּדָא דְּבִלְא,
מֵאֵין סוּף עַד סוּפָא דְּבִלְא, בְּהֵאִי קוּל

זוהר שמות
פ' תרומה
דף קל"ג
קל"ד:

הַזֶּה שְׁעוֹשֶׂה בְּשִׁלְשֵׁת אֲלֵה שְׁהֵם אֶחָד.
וְזֶהוּ הַיְחוד שֶׁל כָּל יוֹם שֶׁהַתְּגִלָּה בְּסוּד
שֶׁל רוּחַ הַקֹּדֶשׁ.

וְהוֹאִיל וְכךָ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר
קִיר קְטָנָה. זֶהוּ סְדוּר שֶׁל
תְּקוּן הַשְּׂכִינָה, שֶׁהִיא עֲלִית קִיר, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל
הַקִּיר. קְטָנָה, מְשוּם שֶׁהִיא קְטָנָה, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ט) עִיר קְטָנָה. וְנָשִׁים לוֹ
שָׁם - בְּתִקּוּן הַזֶּה שְׁאָנוּ מְתַקְּנִים,
וּבְסְדוּר שֶׁלָּנוּ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
וְתַפְלָה, (ובתקון זה) אָנוּ מְתַקְּנִים לוֹ,
לְמַנוּחָתוֹ. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף וּמְנוּרָה -
כָּל הָאֲרָבְעָה הִלְלוּ הֵם בְּשִׂכְיָנָה, וְהִיא
(כלה) בְּכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ מְתַקְּנִים
לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן בְּסְדוּר שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים.

בְּסְדוּר שֶׁל תְּפִלַּת עֲרֻבֵית וּבְתִקּוּן
שָׁלוֹ - הָרִי מִטָּה. בְּסְדוּר
שֶׁל אוֹתָם קְרַבְנוֹת וְעוֹלוֹת שְׁאָנוּ
מְסַדְּרִים בְּבִקְרָא וְאוֹתָם שִׁירוֹת
וְתִשְׁבָּחוֹת - הָרִי הַשְּׁלֵחָן. וּבְאוֹתוֹ
סְדוּר שֶׁל תְּפִלַּת מִיֵּשֶׁב וּבְתִקּוּן שֶׁל
קְרִיאַת שְׁמַע בְּאוֹתוֹ יְחוד שְׁאָנוּ
מְתַקְּנִים - הָרִי כֶּסֶף. בְּאוֹתוֹ סְדוּר שֶׁל
תְּפִלַּת מְעַמֵּד וּבְאוֹתָן קְדוּשׁוֹת וְתוֹסֶפֶת
קְדוּשָׁה, וּבְרִכּוֹת שְׁאָנוּ מְסַדְּרִים (לה) -
הָרִי מְנוּרָה.

אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׁאֵת זֶה שָׁם בְּרַצוֹנוֹ,
לְהַשְׁלִים לְרַבּוֹנוֹ בְּכָל יוֹם
וּלְתִקּוּן עֲלִית קִיר קְטָנָה זֶה לְרַבּוֹנוֹ

דְּקָא עֲבִיד בְּהַנִּי תְּלִתָא דְּאִינוּן חַד. וְדָא
אִיהוּ יְחודָא דְּכָל יוֹמָא, דְּאִתְגַּלִּי בְּרִזָּא
דְּרוּחַ קוּדְשָׁא.

וְהוֹאִיל וְכךָ הוּא, נַעֲשֶׂה נָא עֲלִית קִיר
קְטָנָה, דָּא אִיהוּ סְדוּרָא
דְּתִקּוּנָא (ויחי רכ"ח ע"ב) דְּשִׂכְיָנָתָא, דְּאִיהִי
עֲלִית קִיר, כְּמַה דְּאֵת אֱמֵר (ישעיה לח) וַיִּסַּב
חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר. קְטָנָה: בְּגִינֵי דְּאִיהִי
זְעִירָא, כְּמַה דְּאֵת אֱמֵר (קהלת ט) עִיר קְטָנָה.
וְנָשִׁים לוֹ שָׁם בְּתִקּוּנָא דָּא דְּאָנוּ מְתַקְּנִין,
וּבְסְדוּרָא דִּילָן בְּשִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחוֹן
וּבְצִלוֹתָא, (ובתקונא דא) אָנוּ מְתַקְּנִין לְגַבִּיהָ,
לְגַבִּיהָ דִּילִיה. מִטָּה וְשִׁלְחָן וְכֶסֶף
וּמְנוּרָה. אֲרָבְעָ אֲלִין, בְּלָחוּ בְּשִׂכְיָנָתָא
אִינוּן. וְאִיהִי (כלא) בְּכָל תְּקוּנֵין אֲלִין
מְתַקְּנִין, לְגַבִּי עֲלָמָא עֲלָהָה בְּסְדוּרָא
דְּאָנוּ מְסַדְּרִין.

בְּסְדוּרָא דְּצִלוֹתָא דְּעֲרֻבֵית, וּבְתִקּוּנָא
דִּילִיה, הָא מִטָּה. בְּסְדוּרָא
דְּאִינוּן קְרַבְנֵין וְעֲלוּנוֹ, דְּאָנוּ מְסַדְּרִין
בְּצִפְרָא וְאִינוּן שִׁירֵין וְתוֹשְׁבָחוֹן, הָא
שְׁלֵחָן. וּבַהֲהוּא סְדוּרָא דְּצִלוֹתָא דְּמִיּוֹשֶׁב,
וּבְתִקּוּנָא דְּקְרִיאַת שְׁמַע, בַּהֲהוּא יְחודָא
דְּאָנוּ מְתַקְּנִין הָא כֶּסֶף. בַּהֲהוּא סְדוּרָא
דְּצִלוֹתָא דְּמְעוּמֵד, וּבְאִינוּן קְדוּשָׁאן,
וְתוֹסֶפֶת קְדוּשָׁה, וּבְרַבָּאן, דְּאָנוּ מְסַדְּרִין
(לה) הָא מְנוּרָה.

וּבְפָאָה אִיהוּ כַּד נָשׁ, דְּדָא שׁוּי בְּרַעוּתִיהָ,
לְאִשְׁלָמָא לְגַבִּי מְאֲרִיהָ בְּכָל
יוֹמָא, וְלֹאֲתִקְנָא הִיא עֲלִית קִיר קְטָנָה,

בתקונים הללו, אז ודאי שֶהקדוש ברוך הוא יהיה אורחו בכל יום. אֲשֶׁריו בעולם הזה, ואֲשֶׁריו בעולם הבא. משום שאלו הארבעה הם תקוני השכינה להתתקן לבעלה. בארבעה התקונים הללו היא מתתקנת בַּיְפֵיָהּ בשמחותיה, בַּמְרֵאִיָּה, על ידי העם הקדוש כל יום.

המטה נתנה ליעקב להתתקן, ולכן יעקב תקן תפלת ערבית. שלחן תקן דוד המלך באותם שירות ותשבחות שתקן, כמו שֶנֶאֱמַר (תהלים כג) תַעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְיִי. כסא תקן אברהם בהתקשרותו, שעשה טוב ושלמות הנשמות לכל בני העולם, ואין תקון הכסא אלא בחסד של אברהם, כמו שֶנֶאֱמַר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶא. המנורה תקן יצחק, שקדש שם הקדוש ברוך הוא לעיני כל העולם, והאיר את אור המנורה העליונה באותה קדושה. לכן צריכים העם הקדוש לומר תמיד ולשים רצונם לסדר לעולם העליון, שהוא בעל הבית, איש האלהים, מטה ושלחן וכסא ומנורה, להיות שלמות בכל יום מעלה ומטה.

בַּשְּׁעָה שִׁישְׂרָאֵל מִיַּחְדִּים אֵת הַיַּחְוֹד שֶׁל סוּד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל בְּרִצּוֹן שְׁלֵם, אֲזִי יוֹצֵא מִתּוֹךְ סֶתֶר שֶׁל הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן אֹרֶךְ אָחָד, וְאוֹתוֹ אֹרֶךְ מִכָּה לְתוֹךְ הַנִּיצוֹץ הַקָּשָׁה וּמִתְחַלֵּק לְשִׁבְעִים אֹרוֹת, וְאוֹתָם שִׁבְעִים אֹרוֹת בְּשִׁבְעִים עֲנָפֵי עֵץ הַחַיִּים.

לְנָפִי מֵאֲרִיָּה בְּהֵנִי תִקְוִינִי. בְּדִין וְדָאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא אוֹשְׁפִיּוּיָהּ בְּכָל יוֹמָא. וּכְפָאָה אִיְהוּ אִיְהוּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וּכְפָאָה אִיְהוּ בְּעֲלָמָא דְאַתִּי. בְּגִין דְאַלִּין אַרְבַּע, אֵינִין תִּקְוִינֵי דְשְׂכִינְתָא, לְאַתְתַּקְנָא לְנָפִי בְּעֵלָה. בְּאַרְבַּע תִּקְוִינֵי אֲלוֹן, אֲתַתְקַנְתָּ בְּשִׁפְרָהָא, בְּחֲדוּוּהָא, בְּחוּוּוּהָא, עַל יְדֵי דְעָמָא קַדִּישָׁא בְּכָל יוֹמָא.

מִטָּה אֲתִיְחִיבֵת לִיָּה לְעַקֵּב לְאַתְתַּקְנָא, וְעַל דָּא יַעֲקֹב אֲתַקִּין צְלוֹתָא דְעֶרְבִית. שְׁלֹחַן אֲתַקִּין דוּד מִלְכָּא, בְּאֵינִין שִׁירִין וְתוֹשְׁבָתָן דְאִיְהוּ אֲתַקִּין, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים כג) תַעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְיִי. כֶּסֶא אֲתַקִּין אַבְרָהָם, בְּאַתְקִשְׁרוּתָא דִּילִיָּה, דְעֵבִיד טִיבוּ וְשְׁלִימוּ דְנִשְׁמַתִּין לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, וְלִית תִּקְוָנָא דְכֶסֶא, אֲלֵא בְּחֶסֶד דְאַבְרָהָם, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ישעיה טז) וְהוֹכֵן בְּחֶסֶד כֶּסֶא. מְנוֹרָה (דף קל"ג ע"ב) אֲתַקִּין יִצְחָק, דְאַקְדִּישׁ שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵינֵיהוֹן דְכָל עֲלָמָא, וְנַחֲרִי נַחֲרִי דְבוֹצִינָא עֲלָאָה בְּהֵאֵי קְדוּשָׁה. בְּגִינֵי כֵה, צְרִיבִין עָמָא קַדִּישָׁא, לֹאמַר תְּדִיר וְלִשְׁוֹאָה רְעוּתְהוֹן, לְסִדְרָא לְנָפִי עֲלָמָא עֲלָאָה, דְאִיְהוּ מֵאֲרִיָּה דְבֵיתָא, אִישׁ הָאֱלֹהִים, מִטָּה וְשְׁלֹחַן וְכֶסֶא וּמְנוֹרָה, לְמַחֲוֵי שְׁלִימוּ בְּכָל יוֹמָא, עִילָא וְתַתָּא.

בַּשְּׁעָתָא דְקָא מִיַּחְדֵי יִשְׂרָאֵל, יַחְוֹדָא דְרֹוּא דְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל, בְּרְעוּתָא שְׁלִים, בְּדִין נִפְקִי מִגּו סְתִימוּ דְעֲלָמָא עֲלָאָה, חַד נַחֲרֹו, וְהַהוּא נַחֲרִי בְּטַשׁ גּוּ בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינְתָא, וְאַתְפְּלַג לְע' נַחֲרִין, וְאֵינִין ע' נַחֲרִין, בְּע' עֲנָפִין דְאִלְנָא דְחַיִּי.

זוהר שמות
פ' תומה
(דף קל"ד)

אז אותו אילן מעלה ריחות ובשמים, וכל אילנות גן עדן, כלם מעלים ריחות ומשבחים את רבונם, שהרי אז מתקנת הגבירה להכנס לחפה עם בעלה. כל אותם איברים עליונים, כלם מתחברים בתשוקה אחת וברצון אחד להיות אחד בלי פרוד כלל. ואז בעלה מתתקן אליה להכניסה לחפה ביחוד אחד להתיחד עם הגבירה.

וְכֵן אנו מעוררים אותו ואומרים (דברים י) שמע ישראל. תקני עצמך, הרי בעלך יבא אליך בתקוניו מזמן כנגדך. ה' אלהינו ה' אחד, ביחוד אחד, ברצון אחד, בלי פרוד, שכל אותם האיברים נעשים אחד, ונכנסים באחד בתשוקה.

בין שאומרים ישראל "ה' אחד" בהתעוררות ששה צדדים, אז כל אותם ששת הצדדים נעשים אחד ונכנסים בתשוקה אחת, וסוד זה ו' אחד, פשיטות בלבדו בלי דבקות אחרת אליו, אלא הוא לבדו פשוט מכל, והוא אחד.

בשעה שישראל מיחדים יחוד בפסוק הזה בסוד של עשרים וחמש אותיות, שהן: שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, שהם עשרים וארבע אותיות, ויכון כל אחד בהן - כל האותיות מתחברות כאחת,

כדין, שהוא אילנא סליק ריחין ובוסמין, וכל אילני דנגתא דעדן, בלהו סלקין ריחין, ומשבחין למאריהון, דהא כדין אתתקנת מטרוניתא, לאעלא לחופה בתרי בעלה, כל אינון שייפין עלאין, בלהו מתחברין בתיאובתא חדא, וברעותא חדא, למתני חד בלא פרודא כלל. וכדין בעלה אתתקן לנבחה לאעלא לחופה ביחודא חד, לאתיחדא במטרוניתא.

ועל דא אנו מתערי ליה, ואמרינן (דברים י) שמע ישראל, אתקין נרמך, הא בעליך ייתי לגביך בתקוניו, זמין לקבלך. יי אלהינו יי אחד, ביחודא חדא, ברעותא חדא, בלא פרודא, דכל אינון שייפין בלהו אתעבידו חד, ועיילין בחד תיאובתא.

בין דאמרי ישראל יי אחד באתערוותא דשית סטרוין, כדין כל אינון שית סטרוין, אתעבידו חד ועאלין בחד תיאובתא, ורוא דא ו' חד פשיטו בלחודו, בלא דבקותא אחרא לגביה, אלא איהו בלחודו פשיט מכלא, ואיהו חד.

בשעתא דישראל קא מיחדו יחודא בהאי קרא, ברוא דב"ה אתוון, דאינון שמע ישראל יי אלהינו יי אחד, וברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דאינון כ"ד אתוון, ויכוון כל חד בהו, בלהו אתוון מתחברין בחדא, וסלקין בחבורא חד (ס"א כדין אתפתחו) מ"ט

ועולות בַּחֲבוּר אֶחָד (אז נפתח) אַרְבָּעִים
 וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים בְּסוּד הַיּוֹבֵל, וְאָז צְרִיף
 לְעֹלֹת עַד וְלֹא יוֹתֵר. וְאָז נִפְתְּחוּ
 הַשְּׁעָרִים, וּמַחְשִׁיב הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֶת אוֹתוֹ הָאָדָם כְּאִלּוּ קִיָּם אֶת כָּל
 הַתּוֹרָה שְׂבָא בְּאַרְבָּעִים וְתִשְׁעַת פְּנִיָּם.
 וְלִכְּנֵן צְרִיף לְכֻנֵּן לֵב וְרִצּוֹן בְּעִשְׂרִים
 וְחֲמֵשׁ וּבְעִשְׂרִים וְאַרְבַּע וְלַהֲעֲלוֹתָם
 בְּרִצּוֹן הַלֵּב לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שְׁעָרִים
 שְׂאֲמַרְנוּ. כִּיּוֹן שֶׁהַתְּכֻּנָּה בְּזֶה, יִתְכַּוֵּן
 בְּאוֹתוֹ יְחוּד שְׂאֲמַר מוֹרְנוּ - שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם
 וְעַד, כִּלְלֵי שֵׁל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה. אֲשֶׁרִי
 חִלְקוּ שֵׁל מִי שִׁיתְּכֻּנֵּן בָּהֶם, שְׂוֹדָאֵי כִּלְלֵי
 הוּא שֵׁל כָּל הַתּוֹרָה, שְׁלִמְעָלָה וּמִטָּה.
 וְזֶהוּ סוּד שֵׁל אָדָם שְׁלָם, שֵׁל זָכָר
 וּנְקֵבָה, וְסוּד שֵׁל כָּל הָאֻמוֹנָה.

תְּרַעֲיוֹ, בְּרֹא דִיּוֹבְלָא. וּבְדִין אֲצַטְרִיף
 לְסִלְקָא עַד וְלֹא יוֹתֵר. וּבְדִין אֲתַפְתְּחוּ
 תְּרַעֲיוֹ, וְחָשִׁיב קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא לְהַהוּא
 בַּר נָשׁ, כְּאִילוּ קִיָּים אוֹרִייתָא כְּלָה,
 דְּאִיהִי אֲתִיָּא בְּמ"ט פְּנִיָּם. (בכלל) וְעַל דָּא
 אֲצַטְרִיף לְכוּנָּה לְבָא וְרַעֲיוֹתָא בְּכ"ה
 וּבְכ"ד, וְלְסִלְקָא לִוְן בְּרַעֲיוֹתָא דְלְבָא,
 לְמ"ט תְּרַעֲיוֹ דְקֵאמְרוּ. כִּיּוֹן דְּאֲתַכְּפוּן
 בְּהַאי, יִתְכַּוֵּן בְּהַהוּא יְחוּדָא דְאֲמַר מַר,
 שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ
 לְעוֹלָם וְעַד כְּלָלָא דְכָל אוֹרִייתָא כְּלָה.
 וּבְאֵה חוֹלְקִיָּה מֵאֵן דִּיתְכַּוֵּן בְּהוּ, דְּנִדְאִי
 כְּלָלָא אִיהוּ דְכָל אוֹרִייתָא דְעִילָא וְתַתָּא.
 וְדָא אִיהוּ רֹא דְאָדָם שְׁלִמָא, דְדַבֵּר
 וְנוֹקְבָא, וְרֹא דְכָל מְהִימְנוּתָא.

שמע ישראל של היחוד הוא נאה

רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אוֹלֵי בְּאַרְחָא, עַד
 בְּדַרְךָ. עַד שֶׁהִיוּ הוֹלְכִים, אָמַר
 רַבִּי יוֹסִי, נִפְתַּח בְּעַדוֹנִים (במלאכים ובזמנים)
 וְנִאֲמַר דְּבַרֵי תוֹרָה. פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי
 בְּדַבְּרֵי קְרִיאַת שְׁמַע וְאָמַר, כְּתוּב (דברים
 1) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד.
 וְכְתוּב (שם כז) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה
 נְהִייתָ לְעַם. וְכְתוּב (שם ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 אֲתָה עֵבֶר הַיּוֹם אֶת הַיְרֵדָן. כָּל הַשְּׁמַע
 שְׁמַע הִלְלוּ שְׂאֲמַר מֹשֶׁה לְשֵׁם מְה,
 שֶׁהִרִי שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֵׁל הַיְחוּד הוּא
 נָאֵה, (שהרי לדרשה הוא בא) וְהָאֲחֵרִים הִלְלוּ
 לְמָה?

רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי הוּוּ אוֹלֵי בְּאַרְחָא, עַד
 דְּהוּוּ אוֹלֵי אָמַר רַבִּי יוֹסִי, נִפְתַּח
 בְּעִידוֹנִין, (ג"א בעירין ובעידנין) וְנִימָא מְלִי
 דְאוֹרִייתָא. פֶּתַח רַבִּי יוֹסִי בְּמִלֵּי דְקְרִיאַת
 שְׁמַע וְאָמַר, כְּתִיב (דברים 1) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד. וּבְכִתִּיב (דברים כז) שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִייתָ לְעַם. וּבְכִתִּיב
 (דברים ט) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֲתָה עֵבֶר הַיּוֹם אֶת
 הַיְרֵדָן. כָּל הַנִּי שְׁמַע שְׁמַע דְקֵאמַר מֹשֶׁה
 אֲמַאי. דְּהָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחַוְדָא יֵאוּת.
 (דהאי לדרשא קאתי) הַנִּי אֲחֵרְנִין אֲמַאי.

זוהר שמות
 פ' תומה
 דף ק"ט
 ע"ב

אֵלֹהִים כָּלֶם בָּאִים לְדַרְשָׁה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחֻד וְדַאי שְׁזָה בָּא לְדַרְשׁ, וְכַאֲן רְמוּז וְנִרְאָה הַיְחֻד שֶׁל הַחֲכֵמָה הָעֲלִיּוֹנָה. שְׁמַע - ע' הִיא מִהֶאֱוֹתִית הַגְּדוּלוֹת, לְמָה? אֵלֹהִים רְמוּז הוּא רֹמֵז בְּכֻלָּ אֶחָד, לְכֻלָּ מַעְלָה וּמִטָּה כְּאֶחָד בַּיְחֻד אֶחָד. שְׁמַע - שָׁם ע'. כִּי נְכַלֵּל הַשֵּׁם הַזֶּה בְּאוֹתָם שְׁבַעִים שְׁמוֹת עֲלִיּוֹנִים לְהַכְלִילָם, שְׁהָרִי הַשֵּׁם מִתְּבַרֵךְ מֵהֶם וְנִכְלָל בָּהֶם, וְצָרִיךְ לְהַכְלִילָם כְּאֶחָד בַּיְחֻד אֶחָד, וְלָשִׁים רְצוֹנוֹ בָּהֶם.

שְׁהָרִי וְדַאי שְׁבַעִים שְׁמוֹת הֵם בְּסוּד הַמְּרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּמִהֶמְרַכְּבָה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֶּה מִתְּבַרֵךְ הַשֵּׁם הַזֶּה וְנִכְלָל בְּתוֹכָם, וְאַחַר כֵּן יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּ. אֲבָל הָרִי שְׁנִינֵי, זֶה יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְהִיּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּ אֶחָד, אוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁל דְּבָקוֹת הַכֹּל. וְעַל זֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עֲכָשׁוּ נִדְבָקָה הָאִשָּׁה בְּבַעֲלָהּ, וְנִהְיָה הַכֹּל בְּכֻלָּ אֶחָד, וְזֶה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחֻד. (יִשְׂרָאֵל) אַחַר כֵּן מֵיחַד שְׁלֵשָׁה צְדָדִים, ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, לְהִיּוֹת הַכֹּל אֶחָד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל כָּל הַשָּׂאָר אֵינָם כְּמוֹ זֶה, אֲבָל כָּל הָאַחֲרִים בָּאוּ לְדַרְשׁ, וְכֻלָּם בְּמְקוֹם אַחַר נִדְבָקוּ. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְּה עֶבֶר הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם. וְכֻלָּם בְּדַרְגָּה תַּחְתּוֹנָה נִדְבָקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם -

אֵלֹהִים בְּלָחוּ לְדַרְשָׁא קְאָתוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדָּא וְדַאי הָאִי לְדַרְשָׁא קְאָ אֲתֵיָא, וְהִכָּא רְמִיז וְאֲתַחֲזִי יְחֻדָּא דְחֲכֵמָתָא עֲלֵיָהּ. שְׁמַע, ע' מֵאֲתוֹנוֹן רְבִירָבֵן אִיְהִי אִמְרֵי. אֵלֹהִים רְמוּז קָא רְמִיז בְּכֻלָּ אֶחָד, לְאֲבֻלָּא עֵילָא וְתַתָּא כְּחֻדָּא בַּיְחֻדָּא חֻדָּא, (רמ"ד ע"א) שְׁמַע: שָׁם ע'. הִכָּא אֲתַכְלִיל הָאִי שָׁם בְּאֵינֹן ע' (ק"ח ע"א) שְׁמַעֲנוּ עֲלֵינוּ, לְאֲבֻלָּא לֹוֹן, דְּהָא שָׁם אֲתַבְּרָכָא מְנַיְהוּ, וְאֲתַכְלִיל בְּהוּ. וְאַצְטְרִיךְ לְאֲבֻלָּא לֹוֹן כְּחֻדָּא בַּיְחֻדָּא חַד, וְלִשְׁנֵי רַעֲיָתִיהָ בְּהוּ.

דְּהָא וְדַאי ע' שְׁמַעֲנוּ אֵינֹן בְּרוּזָא דְרַתִּיבָא עֲלֵיָהּ, וּמִהֵאִי רַתִּיבָא עֲלֵיָהּ, אֲתַבְּרָכָא הָאִי שָׁם, וְאֲתַכְלִיל בְּנוּיְהוּ, וְלִבְתַר יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּ. אֲבָל הָאִי תַנְיִנֵן, דָּא יִשְׂרָאֵל סְבָא, לְמַחֲזִי יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּ אֶחָד, הֵהוּא אֶתְרֵ דְבִקּוּתָא דְכֻלָּא. וְעַל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הַשְׁתָּא אֲתַדְבַּקַת אֲתַתָּא בְּבַעֲלָהּ, וְהוּי כֻלָּא בְּכֻלָּ אֶחָד, וְדָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחֻדָּא. (יִשְׂרָאֵל) לְבַתֵר קָא מֵיחַד תַּלְתֵ סַטְרִין, יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד, לְמַחֲזִי בְּלָא חַד.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דְכֻלָּחוּ שָׂאָר, לָאוּ אֵינֹן בְּהֵאִי גְוֹנָא, אֲבָל בְּלָחוּ אַחֲרֵינוּ לְדַרְשָׁא קְאָתוּ, וְכֻלָּחוּ בְּאַתְרֵ אַחֲרָא אֲתַדְבַּקוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אֶתְה עֶבֶר הַיּוֹם. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם. וְכֻלָּחוּ בְּדַרְגָּא תַתָּא אֲתַדְבַּקוּ.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיִיתָ לְעַם,

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל נֶאֱמַר הוּא, אֲבָל הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעַם מַהוּ? הֲיֵה צְרִיךְ לְהִיּוֹת הִיִּית! מַה זֶה נְהִיִּית? אֲלֵא בְּכָל מְקוֹם עַם, כְּשֶׁנִּשְׁבְּרוּ לְבוֹתֵיהֶם לְעַבּוּדָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (דְּנִיאל ח) נְהִיִּיתִי וְנִחְלִיתִי. וְזֶהוּ שְׁכַתּוּב שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי. אִם אַחִי, לְמָה עַמִּי? וְאִם עַמִּי, לְמָה אַחִי? אֲלֵא, אָמַר דָּוִד, אִם בְּרִצּוֹן - אַתֶּם אַחִי. וְאִם לֹא - אַתֶּם עַמִּי, לְשִׁבַר לְבָבְכֶם לְעַבּוּדָתִי. כִּן הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעַם - שְׁכַרְתָּ לְבָבְךָ לְעַבּוּדַת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיְרֵדן, כִּלָּא הוּא בְּדִרְגָה תַּחְתּוֹנָה, וְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוד הוּא בְּדִרְגָה עֲלִיוֹנָה. מַה בֵּין זֶה לְזֶה? אֲלֵא אוֹתוֹ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל שֶׁל הַיְחוד לֹא הִיָּה בְּכֻלָּם כְּמוֹ זֶה, שֶׁהָרִי הוּא הִיָּה סוּד שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה (כַּרְאוּי), (וּבְכָל מְקוֹם הַסוּד לְקַבֵּל) וְהוּא סוּד לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם בְּכָל צַד, כְּדִי שִׁיִּצְטַרֵּף לְאָדָם לְהִיּוֹת מְזַמֵּן (בְּאוֹתוֹ שֶׁם) בְּאוֹתָהּ שְׁעָה לְיַחַד אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּלְקַבֵּל עֲלָיו עַל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יֵאוֹת. הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעַם מַהוּ. הִיִּית מְבַעֵי לִיָּה, מֵאִי נְהִיִּית. אֲלֵא בְּכָל אֲתֵר עַם, כִּד אֲתַבְּרוּ לְבִיָּהוּ לְפִלְחָנָא, כְּמָה דְאֵת אָמַר (דְּנִיאל ח) נְהִיִּיתִי וְנִחְלִיתִי. וְדָא הוּא דְכַתִּיב, (דְּבַרֵי הַיָּמִים א כח) שְׁמַעוּנִי אַחִי וְעַמִּי. אִי אַחִי, לְמָה עַמִּי, וְאִי עַמִּי, לְמָה אַחִי. אֲלֵא אָמַר דָּוִד, אִי בְּרַעוּתָא אַתּוֹן אַחִי, וְאִי לֹאוֹ אַתּוֹן עַמִּי, לְתַבְּרָא לְבִיָּיְכוּ לְפּוֹלְחָנִי. כִּן הַיּוֹם הַזֶּה נְהִיִּית לְעַם, תַּבְּרַתָּ לְבָבְךָ לְפִלְחָנָא דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתָּה עוֹבֵר הַיּוֹם אֶת הַיְרֵדן, כִּלָּא בְּדִרְגָה תַּתָּאָה, אִיָּהוּ, וְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחודָא הוּא דְרָגָא עֲלָאָה. מַה בֵּין הָאִי לְהָאִי. אֲלֵא תַחֲוֹא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל דִּיחודָא, לֹא הוּי בְּכַלְהוּ בְּהָאִי גּוֹנָא, דְהָא אִיָּהוּ הוּי רָזָא דְעִילָא וְתַתָּא. (כְּדָקָא יֵאוֹת) (נ"א וּבְכָל אֲתֵר רִזָּא לְקַבֵּל וְכוּ') וְאִיָּהוּ רָזָא לְקַבֵּלָא עֲלֵיהוּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּכָל סַטְרָא, בְּגִין דִּיִּצְטַרֵּף לִיָּה לְבַר נֶשׁ, לְמַהוּי זְמִין (בְּהוּרָא שְׁמָא) בְּתַתָּא, שְׁעַתָּא, לְיַחַדָּא שְׁמָא דְקוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וּלְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם.

בו מבאר דהקורא קריאת שמע צריך לכוון להמליך את הקב"ה על עצמו ועל כל העולם, ושכרו שמוֹלֵךְ אֶפִּילוּ עַל הָעֲלִיוֹנִים, וְהַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה עֲלָיו וּמְבַרְכַת אוֹתוֹ בְּשֶׁבַע בְּרֻכּוֹת

וּבְשַׁעֲתָא דְאֵתִי בַר נֶשׁ לְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּדִין שְׁכִינְתָּא אַתִּיא וְשָׂרִיא עַל רִישִׁיהּ, וְקָאִים עֲלֵיהּ בְּסַחֲרָה, לְסַחֲרָא סַחֲרוּתָא קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, דְהָאִי אִיָּהוּ דְקָא מִיַּחַד

וּבְשַׁעֲתָא דְאֵתִי בַר נֶשׁ לְקַבֵּלָא עֲלֵיהּ עוֹל מַלְכוּת שָׁמַיִם, בְּדִין שְׁכִינְתָּא אַתִּיא וְשָׂרִיא עַל רִישִׁיהּ, וְקָאִים עֲלֵיהּ בְּסַחֲרָה, לְסַחֲרָא סַחֲרוּתָא קָמִי מְלָכָא קְדִישָׁא, דְהָאִי אִיָּהוּ דְקָא מִיַּחַד

המשך הקטע
הקודם
בוה"ק

ושמו מתיחד מעלה ומטה כראוי. ולכן ע' משמע ישראל היא מהאותיות הגדולות, וגם ד' מהאותיות הגדולות, להיות עד לפני המלך הקדוש. והרי פרשוק, יהו"ה אלהינו יהו"ה, וזהו סוד היחוד בשלשה צדדים, כמו שבארו המנורה הקדושה והתעורר בו בכמה מקומות, ואין לנו רשות להעיר בו יותר.

שְׁמִיָּה תְּרִי זְמַנִּי בְּיוֹמָא, וְשְׁמִיָּה אֲתִיחַד עִילָא וְתַתָּא בְּדָקָא יְאוּת. וְעַל דָּא ע' מְשַׁמַּע יִשְׂרָאֵל מֵאֲתוּן רַבְרָבָן, וְד' נְמִי מֵאֲתוּן רַבְרָבָן, לְמַהוּ עַד קָמִי מְלָבָא קַדִּישָׁא. וְהָא אֹנְקְמוּתָא, יְדוּ"ד אֱלֹהֵינוּ יְדוּ"ד, וְדָא הוּא רִזָּא דִּיחֻדָּא בְּתַלְתָּ סַטְרִין, בְּמָה דְאֹנְקְמִיָּה בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, וְאֲתַעַר בֵּיהּ בְּכַמְה דְּיֻבְתֵּי, וְלִית לֵן רִשׁוּ לְאֲתַעַרָא בֵּיהּ וְתִיר.

עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר

וְדָאִי הָאִישׁ הַזֶּה שְׁמִיחַד אֶת שֵׁם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְעַלָּה וּמְטָה כְּרָאוּי, שְׁשִׁכִּינָה בָּאָה וְשׁוֹרָה עַל רֵאשׁוּ וּמְבָרַכַת אוֹתוֹ בְּשִׁבְע בְּרָכוֹת, וְקוֹרֵאת עֲלָיו, (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר.

וְדָאִי הָאִישׁ בְּרַ נְשִׁ, דְקָא מִיחַד שְׁמָא (דף קס"א ע"א) דְקוֹדֶשָׁא בְּרוּךְ הוּא עִילָא וְתַתָּא בְּדָקָא יְאוּת, שְׁכִינְתָא אֲתִיא וְשִׁרְיָא עַל רִישִׁיָּה, וּמְבָרַךְ לִיהּ בְּשִׁבְע בְּרָכָא, וְקַרִי עֲלֵיהּ, (ישעיה מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עַבְדֵי אֶתָּה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֲתַפְאֵר.

זוהר שמות פ' תרומה דף קס"א ע"א

סוד האמונה

לְדַעַת כִּי ה' הוּא הָאֱלֹהִים. זֶהוּ הַכְּלָל שֶׁל כָּל סוּד הָאֱמוּנָה, (כלל) שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה, כָּלֵל שֶׁלְמַעְלָה וּמְטָה. וְסוּד זֶה הוּא הַכְּלָל שֶׁל כָּל סוּד הָאֱמוּנָה, וְכֵן זֶה וְדָאִי. הַכְּלָל שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה זֶהוּ סוּד הַתּוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב, וְזֶהוּ סוּד הַתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְהַכֵּל אֶחָד, הַכְּלָל שֶׁל סוּד הָאֱמוּנָה, בְּשִׁבִיל שֶׁהוּא שֵׁם מְלָא, שֶׁהוּא סוּד הָאֱמוּנָה, וּמִיְהוּ? ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד. ה' אֶחָד - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. זֶהוּ יְחִיד אֶחָד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד - הָרִי יְחִיד אֶחָד לְהִיּוֹת שְׁמוֹ אֶחָד.

לְדַעַת כִּי יי' הוּא הָאֱלֹהִים. דָּא אִיהוּ כְּלָלָא דְכָל רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, (נ"א כללא) דְכָל אֲוִרִייתָא, כְּלָלָא דְעִילָא וְתַתָּא, וְרִזָּא דָּא אִיהוּ כְּלָלָא דְכָל רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, וְהָכִי הוּא וְדָאִי. כְּלָלָא דְכָל אֲוִרִייתָא, דָּא אִיהוּ רִזָּא דְתּוֹרָה שֶׁבְּכַתֵּב, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, וְכָלֵל חַד, כְּלָלָא דְרִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, בְּגִין דְאִיהוּ שֵׁם מְלָא, דְאִיהוּ רִזָּא דְמַהִימְנוּתָא, וּמֵאֵן אִיהוּ. ה' אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד, יי' אֶחָד שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד. דָּא אִיהוּ יְחִידָא חַד. וְשֵׁמוֹ אֶחָד, בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלָכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, הָא יְחִידָא אֶחָדָא

זוהר שמות פ' תרומה דף קס"א ע"ב

וסוד זה - ה' הוא האֱלֹהִים, זה כתוב
כְּשֶׁהֵם בְּיַחַד אֶחָד.

לְמַהוּ שְׁמִיהַ חַד. וְרָא דָא (מלכים א יח) יי'
הוא האֱלֹהִים, דָּא בְּתִיב, בַּד אֵינֹן
בְּיַחַד דָּא.

לקריאת שמע לילה - סוד היחוד של הקב"ה

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, זֶה שְׁשָׁנִינוּ
שֶׁתְּפִלַּת עַרְבִית חוּבָה - חוּבָה
היא וְדָא, מִשּׁוֹם שְׁקָרִיאת שְׁמַע שֶׁל
עַרְבִית חוּבָה, וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
מְתִיחַד בְּלִילָה כְּמוֹ שְׁמִתִּיחַד בַּיּוֹם,
וּמְדַת לֵילָה נִכְלָלַת בַּיּוֹם, וּמְדַת יוֹם
נִכְלָלַת בְּלִילָה, וְנַעֲשֶׂה יַחַד אֶחָד. וּמִי
שְׁאָמַר רְשׁוּת - מִשּׁוֹם אַמּוּרִים וּפְדָרִים
שְׁמִתְאֲכִלִים בְּלִילָה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בְּתוֹב, (דברים ו) וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּגו'.
פְּסוּק זֶה בְּאַרְנוֹהוּ וּפְרִשׁוּהוּ הַחֲבָרִים,
אֲבָל יֵשׁ לְשֶׁאֵל, אִם בְּיַחַד הַזֶּה שֶׁל
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל נִכְלָל הַכֹּל - יִמִּין וּשְׂמָאל,
לְמָה (כתוב) אַחַר כֵּךְ וְאֶהְבֶּתָּ, (שם יא) וְהָיָה
אִם שְׁמוֹעַ, שֶׁהָרִי בְּיַחַד נִכְלָלוּ? אֲבָל
שֵׁם בְּכָלֵל, וְכָאן בְּפָרֻט, וְכֵךְ צְרִיךְ,
וּבְסוּד הַיַּחַד שֶׁהָרִי הַתְּעוֹרְרָנוּ בּוֹ,
יַחַד הוּא.

בִּיּוֹן דְּמַטֵּי בַר נֶשׁ לְיִשְׁתַּבַּח, יִשׁוּי
רְצוֹנוֹ לְבָרַךְ אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, כְּמוֹ יוֹצֵר אוֹר, יוֹצֵר הַמְּאֹרוֹת,
לְאֶהְבָה אוֹתוֹ, כְּשֶׁמְגִיעַ לְאֶהְבַת עוֹלָם,
וְאֶהְבֶּתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ (דברים ו), שְׁזָהוּ
סוּד שֶׁל אֶהְבַת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְהָרִי
פְרִשׁוּהָ. לְיַחַדוֹ - שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה'
אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, שְׁכָאן עוֹמֵד סוּד

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, הָא דְתַנִּינֵן
דְּעֻלוּתָא דְעַרְבִית חוּבָה, חוּבָה
אִיהִי וְדָא, בְּגִין דְקָרִיאת שְׁמַע דְעַרְבִית
חוּבָה, וְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֶתִּיחַד
בְּלִילָיָא, בְּמָה דְאֶתִּיחַד בַּיּוֹמָא, וּמְדַת
לִילָיָא אֶתְבְּלִיל בַּיּוֹמָא, וּמְדַת יוֹמָא
אֶתְבְּלִיל בְּלִילָיָא, וְאֶתְעַבִּיד יַחַד דָּא.
וּמֵאן דְאָמַר רְשׁוּת, בְּגִין אַמּוּרִין וּפְדָרִין
דְּמִתְאֲכִלִי בְּלִילָיָא (ק"ל ע"א) וְהָא אוֹקִימְנָא.

בְּתִיב (דברים ו) וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יי' אֱלֹהֶיךָ
בְּכָל לִבְכָּךְ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּגו', הָא
קָרָא אוֹקִימְנָא לִיה, וְאוֹקִימוּהָ חֲבָרִיָּא.
אֲבָל אִית לְשֶׁאֵלָא, אִי בְהָא יַחַד דָּא
דְשְׁמַע יִשְׂרָאֵל, אֶתְבְּלִיל בְּלָא, יִמִּנָא
וּשְׂמָאלָא, אִמָּאִי (כתוב) לְבַתֵּר וְאֶהְבֶּתָּ
(דברים יא) וְהָיָה אִם שְׁמוֹעַ, דְהָא בְּיַחַד דָּא
אֶתְבְּלִילוֹ. אֲבָל הַתָּם בְּכָלֵל, וְהָבָא
בְּפָרֻט, וְהָבִי אַצְטְרִיךְ, וּבְרָא דְיַחַד דָּא
דְהָא אֶתְעַרְנָא בֵּיה, יַחַד דָּא אִיהוּ.

בִּיּוֹן דְּמַטֵּי בַר נֶשׁ לְיִשְׁתַּבַּח, יִשׁוּי
רְעוּתִיהָ לְבָרְכָא לִיה לְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, בְּגִין יוֹצֵר אוֹר, יוֹצֵר
הַמְּאֹרוֹת. לְאֶהְבָה אוֹתוֹ, בַּד מַטֵּי
לְאֶהְבַת עוֹלָם, (דברים ו) וְאֶהְבֶּתָּ אֶת יי'
אֱלֹהֶיךָ, דָּדָא אִיהוּ רָא דְרַחֲמֵינוּ דְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא, וְהָא אוֹקִימוּהָ. לְיַחַד דָּא לִיה,
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יי' אֱלֹהֵינוּ יי' אֶחָד, דְהָבָא

זוהר שמות
פ' תרומה דף
קס"ב ע"א

זוהר שמות
פ' ויקהל
דף ר"ב ע"ב

היחוד של הקדוש ברוך הוא, ליחד את שמו ברצון הלב פראוי, ומשם והלאה אזכרת יציאת מצרים, שהיא מצוה להזכיר את יציאת מצרים, שכתוב (שם כד) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים.

קיימא רוא דיחודא דקודשא בריך הוא, ליחדא שמייה פּרעוּתא דלבא בּרְקא חוּי. ומתמן ולהלאה אדפּרוּתא דיציאת מצרים, דאיהו פּקוּדא לאדבּרָא יציאת מצרים דבתיב, (דברים ה) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים.

סוד היחוד של שמע

סוד היחוד שצריך לאותו שראוי לעולם הבא, ליחד את שמו של הקדוש ברוך הוא וליחד האיקרים והדרגות העליונות והתחתונות, להכליל את כלם ולהכניסם למקום שצריך לקשר קשר. וזהו סוד הכתוב, שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד.

רוא דיחודא דאצטריך ליה להחוא דאתחוו לעלמא דאתי, ליחדא שמיא דקודשא בריך הוא, ולייחדא שייפין ודרגין עלאין ותתאין, לאבּללא בלחא, ולאעלאה באתר דאצטריך לבשרא קשרא. ודא איהו רוא דבתיב, שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד.

זוהר שמות פ' ויקהל (דף ט"ז ע"א)

וסוד של שמע - שם שעולה לשבעים שמות, וזה כלל אחד. ישראל - ישראל סבא, משום שיש קטן, שכתוב (הושע יא) גער ישראל ואהבהו. וזהו ישראל סבא, סוד אחד בכלל אחד. שמע ישראל - כאן נכללת אשה בבעלה.

ורוא (ק"ס ע"ב) דשמע, שם דסליק לע' שמהו, ודא בללא חדא. ישראל: ישראל סבא, בגין דאית (מ"ג ע"א) וזמא, דבתיב (הושע יא) גער ישראל ואהבהו. ודא איהו ישראל סבא, רוא חדא בבללא חדא. שמע ישראל, הכא אתבלילת אתתא בבעלה.

כשמתחברים כאחד שני חצאי גוף, נעשים גוף אחד

ושנינו בפרשת שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, מהו אחד? זו כנסת ישראל שאחוזת בקדוש ברוך הוא. שאמר רבי שמעון, זונג של זכר ונקבה נקרא אחד. במקום שהנקבה שורה, אחד נקרא. מה הטעם? בגלל שזכר בלי נקבה נקרא חצי גוף,

ותנינן בפרשתא דשמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, מהו אחד. דא כנסת ישראל דאחיד ביה בקודשא בריך הוא. דאמר רבי שמעון, זונגא דדבר ונקבא אקרי אחד. באתר דנוקבא שריא, אחד אקרי. מאי טעמא. בגין דדבר בלא נוקבא פלג נופא אקרי, ופלג

זוהר ויקרא פ' ויקרא (דף ט' ע"א)

לֹא הוּא חַד. וְכַד מִתְחַבֵּן בְּחֵדָא תְּרֵי פְּלִי גּוּפָא, אֲתַעֲבִידוּ חַד גּוּפָא, וּבְדִין אֲקָרֵי אֶחָד.

וְחֲצִי אֵינוֹ אֶחָד. וְכַשְׁמַתְחַבְּרִים כְּאֶחָד שְׁנֵי חֲצָאֵי גּוּף, נַעֲשִׂים גּוּף אֶחָד, וְאִזְ נִקְרָא אֶחָד.

ודוי מסירת נפש בקריאת שמע לפני יציאת נפש

וְקִדְּם דְּתַפּוּק נִשְׁמַתִּיה, מִתְּוֹדָה בְּכַמָּה וְדוּוִיָּו, וְכַד נִפְּיק נִשְׁמַתִּיה הוּא הֵנָּה מִתְּבוּוֹן לְגַמּוֹר אֶת הַשֵּׁם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם, לְקַרְבָּא נִשְׁמַתִּיה מֵאַנָּא (נ"א קרבנא) לְשֵׁם יְהו"ה, וְצָרִיף לְמִתְּוֹדָה לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, לְקַבְּלָא לְקַרְבָּא ה' בְּשִׁמְיָהּ, דְּאֲכִיל וְשַׁעֵי, וּלְאַחֲזֹרָה בְּתִיּוּבְתָא לְגַבֵּי יְהו"ו, אֲהִי"ה בְּחֹשְׁבֹן מ"ב. דְּאֲדִנֵּי קְרִינָא לִיה דִּינָא דְּמִלְכוּתָא דִּינָא.

וְלִפְּנֵי שְׁתַּצָּא נִשְׁמַתוּ מִתְּוֹדָה בְּכַמָּה וְדוּוִיָּים, וְכַשְׁיֹצֵאת נִשְׁמַתוּ הוּא הֵיךְ מִתְּבוּוֹן לְגַמּוֹר אֶת הַשֵּׁם, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וּבְרוּךְ שֵׁם, לְהַקְרִיב אֶת נִשְׁמַתוּ כְּלִי (קרבן) לְשֵׁם יְהו"ה, וְצָרִיף לְהַתְּוֹדוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְקַבֵּל וּלְקַרְבֵּי ה' שְׁבַשְׁמוּ שְׁאוּכָלֶת וּמְכַלָּה, וּלְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה לִיהו"ו אֲהִי"ה בְּחֹשְׁבֹן מ"ב. שֶׁל אֲדִנֵּי קוֹרְאִים דִּין שֶׁל מְלָכוֹת דִּין.

זוהר ויקרא
פ' יז
דף ל"ג ע"א

זהרי רבי אלימלך

בספר **אהל שלמה** כתב בשם זקיניו בעל הספר תפארת שלמה שאמר שרבי אלימלך היה גדול כאברהם אבינו, ואילו רק היה יכול היה בורח מגן עדן והולך לעשות עוד מצווה אחת.

בספר **ברית מנוחה** כתב שמה שאמרו בגמרא "אם ראשונים כמלאכים אנו כבני אדם וכו'" הכוונה לדורות ההם, אבל הדורות האחרונים, שבהם רבי אלימלך יהיו גדולים יותר.

בספר **החכמה מאין** הביא בשם רבי יצחק מסטיטאשין שאמר שרבי אלימלך גדול אצלינו כרשב"י.

בספר **המלך במסיבו** כתב בשם ר' איציק'ל מפשעווארסק שאמר שמי שלמד ספר נועם אלימלך על פרשת ואלה שמות (על מעלת הצדיקים): "צריך להיות בהמה גדולה כדי לומר - אני משהו."

בספר **עבודת עבודה** מסופר על רבי יצחק אייזיק מקאלוב שרצה לפרש את הספר נועם אלימלך, ורמזו לו מן השמים שלא יפרש, ואמרו לו שכשם שעשה רבי אלימלך הרבה מצוות בחייו, כך יש בשמים הרבה פירושים לספרו.

סדר צעטיל קטן מהרבי ר' אלימלך מליז'נסק זי"ע

אלה הדברים אשר יעשה אותם האדם וחי בהם:

א. בכל עת ורגע שהוא פנוי מן התורה ובפרט שהוא יושב בטל לבדו בחדר או שוכב על מטתו ואינו יכול לישן יהיה מהרהר במצות עשה זו של **"ונקדשתי בתוך בני ישראל"** (ויקרא כב, לב), וידמה בנפשו ויצייר במחשבתו כאלו אש גדול ונורא בוער לפניו עד לב השמים והוא בשביל קדושת השם יתברך שובר את טבעו ומפיל את עצמו להאש על קידוש השם יתברך ומחשבה טובה הקב"ה מצרפה למעשה ונמצא שאינו שוכב ויושב בטל רק מקיים מצות עשה דאורייתא:

ב. בפסוק ראשון של קריאת שמע וברכה ראשונה של שמונה עשרה יהרהר כנ"ל ועוד יכוין אם יענו אותו כל אומות העולם בכל עיניים קשים ויפשטו עורו מבשרו להכחיש ח"ו ביחודו יסבול כל היסורים ולא יודה להם ח"ו ויצייר בדעתו ומחשבתו כאלו עושין לו כנ"ל ובוזה יצא ידי חיוב קריאת שמע ותפלה כדין.

ג. גם בשעת אכילה וזיווג יכוין כנ"ל וכשיתחיל להרגיש תענוג גשמי יצייר במחשבתו כנ"ל ותיכף ומיד יאמר בפיו ובלבבו שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית ממוות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל מהרגשת תענוג גשמי הזה שהוא מהצרעת משכא דחויא וכך יאמר וראה לדבר שיותר היה לו תענוג ושמחה בעשיית מצות עשה של ונקדשתי באופן הנ"ל שאפילו היו חוטפין אותו רוצחים באמצע אכילה וזיווג לעשות לו העינויים קשים הייתי משמח את עצמי על קידוש השם יתברך יותר מתענוג גשמי הזה. אך יזהר שיהיה דובר אמת בלבבו ושיהיה אז בשעת מעשה תקוע על לוח לבו בתוכיות ובפנימיות הלב באמת גמור ולא ישטה את עצמו להיות כגונב דעת עליונה ח"ו.

(סדר צעטיל קטן מהרבי ר' אלימלך מליז'נסק זי"ע).

